

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 39 WE i art. 56 WE — Określenie podstawy opodatkowania dla podatku dochodowego — Obywatel jednego państwa członkowskiego, który uzyskuje wszystkie przychody w tym państwie, ale zamieszkuje w innym państwie członkowskim — Uregulowanie krajowe wykluczające możliwość odliczenia „ujemnego przychodu” z tytułu mieszkania położonego w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 39 WE powinien być interpretowany w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, na którego podstawie obywatel wspólnotowy niebędący rezydentem państwa członkowskiego, w którym osiąga on wszystkie lub prawie wszystkie dochody podlegające opodatkowaniu, nie może przy ustalaniu podstawy opodatkowania tych przychodów w owym państwie członkowskim uwzględniać negatywnych przychodów z najmu dotyczących domu, którego jest on właścicielem, wykorzystywanego jako mieszkanie i położonego w innym państwie członkowskim, podczas gdy rezydent pierwszego z wymienionych państw członkowskich może uwzględniać takie ujemne przychody w celu ustalenia podstawy opodatkowania swoich dochodów.

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-136/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 89/48/EWG i 92/51/EWG — Uznawanie kształcenia i szkolenia zawodowego — Zawód kontrolera ruchu lotniczego)

(2008/C 313/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruślenie dyrektyw Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w

sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19, s. 16) i 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG (Dz.U. L 209, s. 25) — Dostęp do zawodu kontrolera ruchu lotniczego

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając, w odniesieniu do zawodu kontrolera ruchu lotniczego, przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata i dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 23 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof, Niemcy) — Finanzamt für Körperschaften III in Berlin przeciwko Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(Sprawa C-157/07) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) — Przepisy podatkowe — Traktowanie pod względem podatkowym strat poniesionych przez stały zakład położony w jednym z państw członkowskich EOG i należący do spółki mającej swoją statutową siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej)

(2008/C 313/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof, Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

Strona pozwana: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. 1994, L 1, s. 1) — Konwencja w sprawie unikania podwójnego opodatkowania przewidująca opodatkowanie dochodów osiągniętych przez oddział w państwie, w którym znajduje się jego siedziba — Odliczenie od podlegającego opodatkowaniu dochodu spółki dominującej strat osiągniętych przez jej oddział — Niemożliwość przeniesienia przez oddział strat na kolejny okres — Ponowne doliczenie całego odliczenia strat oddziału przez państwo siedziby spółki dominującej

Sentencja

Artykuł 31 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. nie sprzeciwia się krajowemu systemowi podatkowemu, który po tym jak dopuścił uwzględnienie strat poniesionych przez stały zakład położony w innym państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba spółki, której podlega ów zakład, przy obliczaniu podatku dochodowego tej spółki, przewidział podatkowe doliczenie rzeczonych strat w chwili, gdy ów stały zakład osiągnie zyski, podczas gdy państwo, w którym znajduje się ten stały zakład nie przyznaje żadnego prawa do przenoszenia strat poniesionych przez stały zakład należący do spółki mającej siedzibę w innym państwie, a na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej pomiędzy dwoma zainteresowanymi państwami dochody takiego podmiotu są zwolnione z podatku w państwie, w którym spółka, do której należy ten podmiot, ma swoją siedzibę.

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 października 2008 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Alfonso Luigi Marra przeciwko Eduardo De Gregorio (C-200/07), Antonio Clemente (C-201/07)

(Sprawy połączone C-200/07 et C-201/07) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Parlament Europejski — Ulotka o obraźliwej treści sporządzona przez posła Parlamentu Europejskiego — Żądanie zadośćuczynienia — Immunitet posłów Parlamentu Europejskiego)

(2008/C 313/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alfonso Luigi Marra

Strona pozwana: Eduardo De Gregorio (C-200/07), Antonio Clemente (C-201/07)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1967 L 152, s. 13) oraz art. 6 ust. 2 regulaminu Parlamentu Europejskiego (Dz.U. 2005 L 44, s. 1) — Żądanie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku obraźliwych wypowiedzi posła Parlamentu Europejskiego — Właściwość sądu cywilnego do orzekania o możliwości skorzystania z immunitetu wobec braku decyzji Parlamentu Europejskiego

Sentencja

Wykładni wspólnotowych zasad dotyczących immunitetów posłów Parlamentu Europejskiego należy dokonywać w ten sposób, że w przypadku powództwa o odszkodowanie wniesionego przeciwko posłowi europejskiemu z uwagi na wyrażone przez niego opinie,

— jeżeli sąd krajowy rozstrzygający w przedmiocie tego powództwa nie otrzymał żadnej informacji dotyczącej wniosku rzezonego posła złożonego w Parlamencie Europejskim w celu skorzystania z immunitetu ustanowionego w art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r., nie jest on zobowiązany zwrócić się do Parlamentu Europejskiego o zajęcie stanowiska w kwestii zaistnienia przesłanek tego immunitetu;

— jeżeli sąd krajowy został poinformowany, że poseł ten złożył w Parlamencie Europejskim wniosek o skorzystanie z rzezonego immunitetu w rozumieniu art. 6 ust. 3 regulaminu Parlamentu Europejskiego, powinien on zawiesić postępowanie sądowe i zwrócić się do Parlamentu Europejskiego o zajęcie stanowiska w jak najkrótszym terminie;

— jeżeli sąd krajowy uzna, że rzezonemu posłowi przysługuje immunitet ustanowiony w art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, jest on zobowiązany oddalić powództwo wniesione przeciwko zainteresowanemu posłowi europejskiemu.

(¹) Dz.U. C 229 z 17.9.2005.